

Jurečka, ministerský večírek, nerozhodný premiér, krotká média...

- CZ24 News | 10. ledna 2024

ČESKO: Jeden z místopředsedů vlády, Jurečka, má závažný problém. V době, kdy zvolna doznívala střelba šilence na Filozofické fakultě UK, se scházeli ministerští úředníci jeho ministerstva na večírku.

Samozřejmě, že se večírek konal na útraty státu. Koho z představitelů ministerstva, vedeného křesťanským politikem napadlo, že by se ministerský večírek měl konat právě na ministerstvu a ne mimo něj a ještě k tomu za peníze daňových poplatníků a ne za peníze vybrané od účastníků. Přiznám se, že si nevzpomínám, že bych jako ministr nebo jako premiér byl účasten na ministerském večírku, který by byl hrazen z peněz daňových poplatníků. Ale možná, že mám jen krátkou paměť. V každém případě to považuji za nevhodné, a to zejména v situaci, kdy vláda „bojuje“ s vysokou inflací, s propadem hospodářství, s vlastní neschopností, s nebývale nízkou důvěrou veřejnosti v její práci. Asi bych, na místě takto málo úspěšných ministrů, místopředsedů vlády a premiéra přemýšlel pokorně a někde v ústraní o tom, co jsem udělal špatně a co by se dalo zlepšit, aby se zvýšila důvěra veřejnosti ve vládu, které jsem členem. A že to jde, ukazují živé příklady. V dubnu 2005 jsem převzal jako premiér odpovědnost za českou vládu vedenou sociální demokracií a za tuto krizi zmítanou stranu. Tehdejší ČSSD měla jen 10% volebních preferencí (jak by si dnešní představitelé sociální demokracie medili, kdyby se dostali na takto vysokou podporu veřejnosti).

Po třinácti měsících tvrdé práce, která jistě nebyla bez chyb (ale určitě byla bez ministerských večírků alias veřejností propíraných chlastaček), ve volbách do poslanecké sněmovny získala ČSSD pod mým vedením téměř 33% hlasů. Tedy každý třetí občan u voleb pro ni hlasoval. Dnes se mi to zdá jako z říše sci-fi. A bylo tomu tak po osmi letech vlády této strany, která zrovna nebyla milována médii. Dnešní vláda s nejnižší podporou veřejnosti je médii milována a její přešlapy jsou tolerovány a vlastně i omlouvány. A tak jsem se v dnešních Hospodářských novinách dozvěděl v článku z pera známého babišobjice, komunisto- a socialistožrouta a vůbec pašáka dozvěděl, že v době, kdy se konal ministerský večírek vlastně probíhaly v naší zemi desítky jiných večírků, které také jistě nikdo nepřerušil. A že tedy není velký důvod k tomu, aby ministr a místopředseda vlády Jurečka opustil svou funkci. Je to vlastně tak nějak věc jeho svědomí, ať si sám řekne, jestli zůstane nebo odejde. Samozřejmě, že Jurečka udělá vše na dnešní seanci vedení lidovců, aby získal důvěru tohoto nedůvěryhodného grémia. To pak vyhlásí, že Jurečka sice tak nějak mírně pochybil, ale že se vícenásobně omluvil a že vlastně o nic nejde. A že jde o takového borce těžké váhy, o kterého nemůže prostě tato „úspěšná a perspektivní“ vláda přijít. To se tedy dozvíme dnes večer.

Já si vzpomínám, jak stejná média pronásledovala mého předchůdce v úřadu premiéra S. Grosse, který se poněkud zamotal do zdůvodňování financování nákupu svého bytu. Myslím, že jednou změnil verzi financování. A upřímně, kdyby byl v té době sdělil pět jmen svých přátel, kteří by mu rádi na byt půjčili, celá kauza by byla uzavřena dříve, než začala. K ministru Jurečkovi volí média jiný přístup. Je to zvláštní dvojí metr. Vždy jsem zastával názor, že v politice platí presumpce viny (což ovšem není tento případ) anebo pokud se někdo zamotá do nějaké mediálně nepříjemné kauzy, musí jít. Nemůže poškozovat svým negativním příběhem celou vládu. A tak jsem také vyřešil např. případ tehdejšího ministra zemědělství v mé vládě, který umožnil podivné operace s pozemky svým úředníkům za několik set milionů korun. Po jeho rychlém odchodu přišel do funkce ministra zemědělství Ing. Mládek, který byl dobrým ministrem bez jakéhokoliv skandálu a škraloupu. A pozice vlády pod mým vedením se jen upevnila. Veřejnost prostě čeká, že neschopní či všehoschopní ministři dostanou padáka. A tak to je i v tomto případě ministra Jurečky. Ministr mlžil, lhal a podle

všeho mazal deku na pokračujícím ministerském večírku až do ranních hodin. Prý do půl čtvrté.

I v době, kdy jsem byl ještě junákem v plné síle, bych si nedovolil, byvše ve státních službách, chlastometřit až do rána a tím vlastně zabít pracovní celou sobotu a neděli. Vždyť po takovém společenském maratonu je člověk jako zbitý. A musí nutně spát a nemůže kvalitně pracovat. Politici prostě nemají víkend. A pokud ho mají, pak je něco v jejich práci špatně. Pracovní den předsedy vlády a ministrů je 24 hodin. A když se nejde na oběd, tak mají hodin k dispozici 25. Já jsem se řídil touto zásadou a za 13 měsíců jsem z beznadějného případu propadlé strany vykřesal podporu třetiny voličů. Co chtějí po takovýchto eskapádách ještě od voličů Fiala a jeho ministři? Musí skončit potupnou porážkou ve volbách.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)